LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark

Dette er mit legeme, som gives for jer. Og dette er mit blod, som udgydes for jer.

Læs:

Til alters i menigheden
Följ mig! / Følg mig!
Nordisk Kirkefellesskab
Den rummelige kirke

Nr. 11 **November 2006** **Årgang 56**

LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark

Bladet udkommer 6-8 gange årligt. Pris: 150 kr.; unge under udd. 70 kr.; udland 175 kr.

Redaktion
Vagn Lyrstrand (ansv)
Leif G. Jensen
Jens Nex (grafik)

Ekspedition
Per Milgren
Postparken 58,2
2770 Kastrup

Abonnement
Søren R. Bech
Kløvertoften 20
7100 Vejle

Kasserer
Ulrik Bay Jensen
Røglevangen 17
Svogerslev
4000 Roskilde
Giro nr. 5497701

Sats og tryk
Redaktionen og Tolstrups Trykkeri

Illustrationer
af Beato Angelico

Til alters i menigheden

Vor Herre Jesus Kristus i den nat, da han blev forrådt. Sådan indledes, når vi går til alters i menigheden. Vi hører om den frygtelige nat før langfredag. Lysene på alteret kan minde os om de fakler, som lyste op i Getsemane og førte ham bort til forhør og korsfæstelse. Den nat indstiftede Herren alterets sakramente.

Nadveren

Dén nat tog vor Herre Jesus Kristus brødet, takkede og brød det, gav sine disciple det og sagde: Tag dette og spis det; dette er mit legeme, som gives for jer. Gør dette til min ihukommelse. Ligeså tog han også kalken efter aftensmåltidet, takkede, gav dem den og sagde: Drik alle deraf; denne kalk er den nye pagt i mit blod, som udgydes for jer til syndernes forladelse. Gør dette så ofte som I drikker det, til min ihukommelse.

I dette måltid er brødet Jesu legeme, som blev givet for os på korset. Og vinen er hans blod, som blev udgydt for os til syndernes forladelse. Gennem dette måltid vil han være hos sine disciple indtil verdens ende. Da han kom til dem påskedags aften, viste han dem sine hænder og sin side og sagde: „Fred være med jer!“ (Joh 20,19ff). Dermed bliver lysene på alteret fredens lys, hvormed han kommer os nær.

Når vi går til alters i menigheden, udviskes to tusinde år. Guds Søn bringer offeret fra Golgata til os. Han er hos os. Vi er hos ham. Han giver menigheden sit legeme og blod under brødet og vinen.

Til alters

Der fortælles ofte i Gamle Testamente om altre, som blev bygget i tro på Herren. Det vigtigste alter var alteret i det aller helligste, hvor lammets blod blev udgydt til soning for folkets synder, 2 Mos 20,24.

Da Jesus indstiftede den nye pagt ved sit blod, bragte han det offer, som alle tidligere ofre havde peget hen imod. Derfor står i næsten alle kirker et alter, hvor brød og vin indvies, og hvorfra det gives til menigheden. Al-

terbordet vender vort blik til korset over alteret og hjælper os til at huske på den nat, da Herren blev forrådt og indstiftede alterets sakramente.

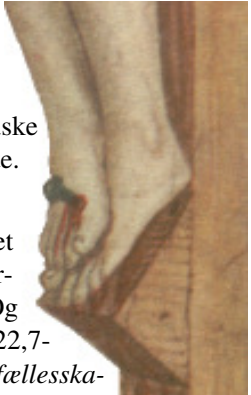

I menigheden

Vi går til alters *i menigheden*, fordi alterets sakramente ikke er et privat måltid. Det samler menigheden som en kristen familie hos Herren. Sådan var det også i den gamle pagts tid (2 Mos 12,4 og 48). Og sådan var det, da Herren holdt det den nat, han blev forrådt (Luk 22,7-15). Om de første kristne står, at *de holdt fast ved apostlenes lære, fællesskabet, brødsbrydelsen og bønnerne* (ApG 2,42). Jesus holdt ofte måltid med toldere og syndere. Det var missions-måltider (Markus 2,16-17). Men påskemåltidet eller „alterets sakramente" fejrede han *ikke* som et missions-måltid, men sammen med sine apostle, som havde fulgt ham i 3 år, og som stod i troen. Derfor skal vi også i dag skelne mellem måltider, hvor alle indbydes til at være med, og det „menigheds-måltid", hvor vi modtager Jesu legeme og blod.

Den enkelte kristne

I 1. Korintherbrev forkynder apostelen udførligt om altergang i menigheden. Han formaner, fordi menigheden har misbrugt dette hellige måltid til fråds og druk: *Jeres sammenkomster er ikke til gavn, men til skade* (1 Kor 11,17). Han minder om, at de ved dåben og troen er blevet ét legeme i Kristus, og at det er baggrunden, når de går til alters (1 Kor 10,16-17 og 12,12-13). Hvis de *spiser og drikker uden at agte på legemet, spiser og drikker de sig en dom til.* Derfor skal *enhver prøve sig selv* (1 Kor 11,27-29).

Vi kan prøve os selv ved at spørge: „Er jeg en synder?" „Tror jeg, at Jesus er min eneste frelser?" „Vil jeg ved Guds nåde forbedre mig og leve i kærlighed til mine søstre og brødre i menigheden?" „Tror jeg, at nadverens brød og vin er Jesu Kristi sande legeme og blod?"

Præsten

Præsten, som forvalter nadveren i menigheden, er hyrde og sjælesørger for medlemmerne. Ligesom dåb, bryllup og begravelse forberedes, sådan er der også en nødvendig forberedelse, når der er nadver i kirken. Intet sker pr. automatik, men så troen kan leve og have det godt hos den enkelte. Præsten har et stort ansvar, fordi Gud siger til ham: *Vær hyrder for Guds hjord hos jer!* (1 Pet 5,2). *De våger over jeres sjæle, da de ved, at de skal stå til regnskab* (Hebr 13,17). Altergang forberedes med konfirmand- og menighedsundervisning, ligesom der er skriftemål med syndsbekendelse og tilgivelse.

Til alters i menigheden

Det er stort at have et alter, en menighed og et måltid, hvor Herren giver os sit legeme og blod til syndernes forladelse. - *Gå ofte til alters i din menighed!*

Leif G. Jensen

Följ mig! / Følg mig!

17. søndag efter trinitatis blev en historisk dag for vores kirke. Da blev der i Martinskirken for første gang holdt en fælles gudstjeneste med en menighed fra Den Evang. Luth. Bekendelseskirke i Sverige. Det fleste medlemmer af St: Johannes forsamling i Yxenhult i deltog i nadvergudstjenesten sammen med pastor Gunnar Edwardsson, som holdt søndagens prædiken.

Prædikenen var trykt i en svensk-dansk udgave som hjælp til at følge med. Det viste sig at være en god model, som fik selv skeptikere til at sige, at de ved en næste lejlighed kunne nøjes med en svensk tekst. Her bringes anden del af pastor Edwardssons prædiken over Markusevangeliet 2,14-22 om Jesu kaldelse af Levi. Hele prædikenen kan læses på www.vivit.dk

Följ mig! / Følg mig!

Vover du det? Mener han det virkelig? Mener han virkelig, at du og jeg skal kunne følge ham? Vi som tror hans ord så lidt, vi som tager så lidt vare på hans ord, vi der så lidt og ringe lever som kristne og kan være eksempler for andre? Og vi kan spørge videre: Når han siger disse ord, vil han så netop give mig sin nåde? Er det ikke kun til nogle særlige? De, som virkelig kan stille op til hans opfordring: Følg mig!

I vore tanker opstår mange spørgsmål. Men med alle disse spørgsmål må vi gå til hovedordet i vores tekst i dag, hvor Jesus siger: *Jeg er ikke kommet for at kalde retfærdige, men syndere.* For det ord gælder også dig, du, som er her i dag. Jesus siger nemlig dette netop til dig. Han er den, som kommer til os med sin nåde og sin sandhed. Og han giver dig - du som hører disse ord - sin nåde og alle dine synders forladelse.

Sådan er Jesus

Han er kommet *for at opsøge og frelse det fortabte.* Derfor kommer han også til dig og giver dig, hvad du ikke har fortjent, men hvad han har erhvervet: sin rige nåde og evigt liv, og det for intet. Menneskene, der hørte Jesus, særligt de skriftkloge og farisæerne, havde indvendinger. Hvordan kan han spise med toldere og synder? Indvendingen var særligt rettet imod, at Jesus rakte nåde og tilgivelse til sådanne menneske, og så let tilgængeligt.

Det er egentlig samme indvending, som lyder i dag. Hvordan kan man tro, at man bliver frelst, blot man tror på et bibelord? Eller hvordan kan man tro, at man bliver frelst blot ved tro og uden gerninger? Og i særdeleshed, om der findes et liv efter dette, et evigt liv, hvordan kan man da tro, at man bliver frelst så let - blot ved at tro på nogle ord fra bibelen og ved blot at tro på Jesus?

Det er Guds visdom

Det var også sådanne indvendinger, apostelen Paulus mødte. Da er det, han forklarer, „at ordet om korset er en dårskab for dem, som går fortabt, men for os, som frelses, er det en Guds kraft.“ - Og videre: „Jøder kræver tegn og grækere søger visdom. Men vi prædiker Kristus som korsfæstet for jøder en forargelse og for hedninger en dårskab. Men for de kaldede selv, både jøder og grækere, prædiker vi Kristus som Guds kraft og visdom. For Guds dårskab er visere end mennesker, og Guds svaghed er stærkere end mennesker.“

Vi skal ikke forvente, at evangeliet om Guds nåde bliver værdsat i verden. „Mine tanker er ikke jeres tanker, og jeres veje er ikke mine veje, siger Herren“ (Es 55,8). Men mennesket søger og tror, at det selv kan finde tilværelsens sandhed og løse livets gåder. At det skulle være så enkelt som at komme til Jesus, at få hans forsoning og således få evigt liv, kan man ikke tænke sig. Og man siger: Hvilken endelig visdom findes i kristendommen?

Men husk! Det, Gud har åbenbaret, regnes aldrig som højeste visdom i verden. Tværtimod læser vi i 1 Kor 1,27ff: „Det som var svagt for verden, har Gud udvalgt for at lade det stærke blive til skamme, og det som var uanseeligt i verden og foragtet, ja, det som intet var, har Gud udvalgt for at gøre det til intet, som var noget, for at intet menneske skal rose sig overfor Gud.“

Sådan er evangeliet

Det er en helt anden værdiskala end den, vi kender i denne verden og dette liv. Det, som intet var, det udvalgte han. Dér begynder Herren Jesus, Mesteren, med os. Og det er på den grundvold, han siger: *Følg mig!*

Og, ser du, at følge ham, det er at erfare, at Han livet igennem forbliver vores visdom, vores retfærdighed, vores helliggørelse og vores forløsning! (1 Kor 1,30). Og vi har ikke noget andet at berømme os af end ham, Jesus alene!

Hvilken glæde! Hvilket evangelium! *„Gud være lovet ved Jesus Kristus, vor Herre!“ (Rom 7,25).* Amen.

Svensk skriftebøn fra gudstjenesten

Jeg er et fattigt, syndigt menneske, som er født med synd. Og i alle mit livs dage har jeg forbrudt mig mod dig. Jeg bekender af hjertet for dig, hellige og retfærdige Gud, kære himmelske Far, at jeg ikke har elsket dig over al ting og heller ikke min næste som mig selv. Mod dig og dine hellige bud har jeg syndet med tanker, ord og gerninger. Derfor ved jeg, at jeg har fortjent helvede og en evig fordømmelse, hvis du ville dømme mig, efter din strenge retfærdighed, og som mine synder har fortjent. Men nu har du, kære himmelske Far, lovet i nåde at se til fattige syndere, som vil omvende sig til dig og i en fast tro på Frelserens, Jesu Kristi, fortjeneste fly til din faderlige barmhjertighed. Dem vil du tilgive alt, hvad de forbrudt sig imod dig og aldrig mere tilregne dem deres synder. Dette sætter jeg min lid som en fattig synder og beder, at du efter dit løfte vil være mig nådig og tilgive mig alle mine synder, dit hellige navn til ære i pris.

Amen.

Kirkefelleskap i Norden

På Luthersk Sommerferie 2006 holdt pastor Asbjørn Hjorthaug fra vores nye søsterkirke, Den Evang. Luth. Bekendelseskirke i Norge/Sverige, et foredrag med ovenstående emne. Her gengives i uddrag - på norsk.

Luthersk kirke og tro i dag

Den evangelisk lutherske kirke taper stadig terreng. Våre stats- og folkekirker som kaller seg lutherske er ikke lenger lutherske. De fornekter Guds ord og forsvarer falsk lære. Rundt om kring i Norge, Sverige, Danmark og Finland finnes det noen små flokker, enkelte familier og enkelt personer som vil stå fast på Guds ord. De har organisert seg i enkelte frittstående menigheter eller i kirkesamfunn eller de har ingen tilhørighet. Som små øyer og fyrlykter er de spredt rundt omkring. Rundt er det mørkt. Mange er fortvilet over at de ikke lenger har noe åndelig hjem.

Vi trenger ikke å bli overrasket. Dette er kjennetegnet på de siste tider. Vi er få, og mange er ensomme. Ja, egentlig karakteriserer det den kristne kirke til alle tider. Der den sanne kirke er, der Guds ord forkynnes rett og der sakramentene forvaltes etter Guds ord der setter den onde fiende inn alle sine krefter. Han vil først og fremst hindre en levende tro på Jesus Kristus.

Mange falske profeter skal stå fram og føre mange vill. Og fordi lovløsheten tar overhånd, skal kjærligheten bli kald hos de fleste. Men den som holder ut helt til slutt, han skal bli frelst (Matt 24,11-13).

Ikke noe nytt. Vi må være realister

Jesus ser utover Jerusalem og gråter. Det var så få som ville høre og tro evangeliet. Han vandret rundt i 3 år og forkynte at nå var Guds rike her. Han helbredet syke og lindret nød og gav syndere nytt liv og nytt håp. En annen gang står det om Jesus: *Da han så folkemengden, syntes han inderlig synd på dem, for de var forkomne og hjelpeløse, som sauer uten hyrde* (Matt 9,36).

Engang var det mange som tok anstøt av Jesu tale og mange av hans disipler trakk seg tilbake og gikk ikke lenger sammen med han. Da sier Jesus til de tolv: *Vil også dere gå bort?» Men Simon Peter svarte: «Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord, og vi tror og vet at du er Guds Hellige* (Joh 6, 67-69).

Jesus undrer også når om han finner noen som tror når han kommer igjen: *Men når Menneskesønnen kommer, vil han da finne troen på jorden?* (Luk 18,8). Finnes troen når Menneskesønnen kommer igjen? Hadde det vært opp til oss, hadde svaret vært nei. Menneskelig talt tyder alt på at troen forsvinner. Men så er da ikke opp til oss. *Jesus* er både *troens opphavsmann og fullender* (Hebr 12,2). Der Guds ord forkynnes er Den Hellige Ånd virksom.

Vi har fått noen oppgaver og noen løfter som er nyttige å ta med seg inn i arbeidet med kirkefellesskap: *Gå ut i hele verden og forkynn evangeliet idet dere døper og lærer* (Matt 28). Vi har verdens beste budskap. Gjennom troen på Jesus Kristus får vi Guds evige rettferdighet.

Høsten er stor, men arbeiderne få. Be derfor høstens herre sende ut arbeidere for å høste inn grøden hans (Matt 9,37-38). Vi skal legge alt framfor Gud i bønn. Han vil gjøre det. Nå har han svart ved at vi har fått fellesskap med hverandre.

For så ofte som dere spiser dette brødet og drikker av kalken, forkynner dere Herrens død, inntil han kommer (1 Kor 11,26). Når du går til nattverd er du med å opprettholde gudstjenesten inntil Herren kommer igjen og bidrar til at troen finnes når han kommer igjen.

For hvor to eller tre er samlet i mitt navn, der er jeg midt iblant dem (Matt 18,20). Vi er få, men hva gjør vel det? Jesus er her hos oss. Himmelens og jordens skaper holder sin hånd over oss og er sammen med oss fattige syndere.

Vi må holde fast

Det står om de første kristne på pinsedagen: *Trofast holdt de seg til apostlenes lære og samfunnet, til brødsbrytelsen og bønnene* (Apg 2,42). - *Apostlenes lære* var Skriftene slik de hadde det fra profetene og apostlene. Det var ikke plass til noen annen lære. De skulle holde seg borte fra de falske apostlene. *For jeg hadde bestemt at jeg ikke ville vite av noe annet hos dere enn Jesus Kristus og ham korsfestet* (1 Kor 2,2). - *Samfunnet* var menigheten og gudstjenesten. - *Brødsbrytelsen* var den hellige nattverd. - *Bønnene* var den felles liturgi i forbønn og lovsang. Det var også viktig at overalt hvor de kristne samles ble det innsatt prester slik at ordet og sakramentene aktivt ble brukt for å skape tro og vedlikeholde troen og det kristne livet. *Du skal innsette eldste i hver by, slik jeg påla deg* (Tit 1,5).

Denne beskrivelsen av nøden, av håp og løfter og tiltak som ble gjort er 2000 år gammel. Men likevel er det noe kjent. De hadde stor religiøs aktivitet rundt seg både blant jøder, romere og grekere. Religion var inn. Men her er det få, fattige og enkle mennesker som klamrer seg til det de er blitt beordret til: *Fellesskapet, embetet, ordet og sakramentene.*

Bekjennelseskirke i dag

Dette beskriver vår egen situasjon godt. Det er viktig at vi er realister. Troen skal bevares på jorden – vi har fått oppdraget. Det å være en bekjennelseskirke i vår tid er å være seg bevisst dette oppdraget og å være tro mot bekjennelsen. Guds ord er det som skaper nytt liv og gir troen. Her bor den hellige Ånd. Skal ikke ordet miste sin kraft så må det bevares!

Asbjørn Hjorthaug

Alting nyt - *i november*

Månedsord: Åb 21,5

1 O 1 Sam 1,1-20: Din trælkvindes lidelse
2 To 1 Sam 1,21-28: Herren gav mig
3 F 1 Sam 2,1-11: En Gud, der ved alt
4 L Sl 34,1-23: Frygt Herren, I hans hellige
5 S **Alle helgen:** Es 49,8-11; Åb 21,1-7; Matt 5,13-16: *Jordens salt og verdens lys*
6 M 1 Sam 2,12-21: Samuel hos Herren
7 Ti 1 Sam 2,22-36: Elis sønner
8 O 1 Sam 3,1-4,1: Tal, din tjener hører
9 To 1 Sam 4,2-22: Hvorfor slog Herren os?
10 F 1 Sam 5,1-12: Pagtens ark hos filistrene
11 L Sl 130: Hvis du, Herre, vogtede på skyld
12 S **22.e.trinitatis:** Es 49,13-18; Ef 4,30-32; Matt 18,1-14: *Disse små, som tror på mig*
13 M 1 Sam 6,1-7,1: Arken vender tilbage
14 Ti 1 Sam 7,2-17: Vi har syndet mod Herren
15 O 1 Sam 8,1-22: Lod sig lede af egen fordel
16 To 1 Sam 9,1-27: Samuel og Saul
17 F 1 Sam 10,1-16: Nu salver Herren dig
18 L Jer 29,11 og Sl 85: Guds planer med os
19 S **23.e.trinitatis:** Jer 7,1-11; Rom 13,1-7; Mark 12,38-44: *Gaven i kirkebøssen*
20 M 1 Sam 13,1-23: Herrens befaling
21 Ti 1 Sam 10,17-27: Herrens udvalgte
22 O 1 Sam 11,1-15: Herren gav sejr
23 To 1 Sam 12,1-17: Men de glemte Herren
24 F 1 Sam 12,18-25: For sit store navns skyld
25 L Åb 21,3 og Sl 85: Vores skæbne
26 S **Sidste s.i kirkeåret::** Mika 4,1-3; 1 Kor 3,10-17; Matt 11,25-30: *Vise og umyndige*
27 M 1 Sam 14,1-23: Herren gav sejr
28 Ti 1 Sam 14,24-46: Først træde frem for Gud
29 O 1 Sam 14,47-15,4: Vær nu lydig
30 To 1 Sam 15,5-35: Samuel og Saul

„Se, jeg gør alting nyt!"

I november lukker naturen ned for livet. Træerne smider deres løv. Blomster og stauder har allerede gjort klar til vinteren. Mange af fuglene er trukket bort.

I kirken holdes første søndag i november som „alle helgens søndag", hvor mange af os går på kirkegården og besøger vore kæres grave.

Da siger Gud: *„Se, jeg gør alting nyt!"*

Vi tænker måske: Ja, det er sandt, at Gud gør alting nyt i naturen. Det kan vi tro, fordi vi har set det år efter år. Men gælder det også, når alting visner og forgår i vort eget liv? Tør vi håbe, at alt kan blive nyt og godt?

Her kan vi ikke bygge på vore erfaringer. For de fortæller os, at døden har det sidste ord. Men vi kan bygge på Guds løfte! Det, han gør som den Almægtige skaber i naturen, det gør han endnu mere i sin barmhjertighed i Jesus Kristus ved evangeliet.

Med høj røst lyder det til os i november: *„Nu er Guds bolig hos menneskene, han vil bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud vil selv være hos dem. Han vil tørre hver tåre af deres øjne, og døden skal ikke være mere, ej heller sorg, ej heller skrig, ej heller pine skal være mere. Thi det, der var før, er forsvundet. ... Se, jeg gør alting nyt!" (Åb 21,3-5).*

Lad os søge ind under evangeliet og modtage Guds barmhjertighed og nåde i november måned.

LGJ

Fra børnehjemmet i Brasilien

Roseli fra Moreira

Jeg kom hertil som 9-årig, fordi jeg blev slået meget hjemme. Jeg har tilbragt meget tid på gaden, for når jeg kom hjem, var der altid prygl.

Jeg er den ældste af 6 søskende og har passet dem alle. Min far drak alle pengene op. Vi børn flygtede ud i skoven, når han kom hjem. Jeg var den ældste og fik derfor også alle slagene for mine søskende. Min mor blev også tit slået. Jeg har boet sammen med min familie, til jeg blev 9 år. En dag kom min tante på besøg og fortalte om Moreira. Det lød så godt, at jeg spurgte, om jeg ikke kunne tage med derhen. Det blev der et stort skænderi over, for mine forældre ville ikke tillade det. Og de siger stadig, at jeg har forladt dem.

I maj 1984 kom jeg hertil blot med det jeg stod og gik i, men fuld af håb og sikker på, at jeg nu ville slippe for at blive slået. Jeg fik straks min egen seng med rent sengetøj og nyt rent tøj, som jeg ikke måtte give til mine søskende. Naturligvis fik jeg hjemve, men det var hurtigt overstået. Allerede efter en uge havde jeg fået nye venner. Og jeg blev ikke slået mere!

Jeg er glad for at bo her, og jeg får alt, hvad jeg har brug for. Og det vigtigste er, at jeg har lært Gud at kende og at elske ham og min næste. - Nu har jeg selv fået familie: en mand og to drenge. Jeg fik mulighed for at studere, er blevet lærer og holder af at arbejde med børn.

Hvorfor er jeg så blevet i Moreira? - For at give noget af det tilbage, som jeg selv fik her. Det kan ikke betales med penge, og derfor forsøger jeg hver dag at give videre til andre, hvad jeg selv får. Jeg har lært at leve i en familie, at respektere forskelle - det kan være svært, for ingen familie er fuldkommen. Her i Moreira har jeg lært, at jeg er værdifuld, og jeg tænker ikke mere på alle de skændsord, som mine forældre kastede i hovedet på mig. Mine forældre er også opdraget med bank, og derfor bebrejder jeg dem ikke mere. Jeg takker Gud for, at jeg kunne komme og bo her. Her er jeg lykkelig!

Mon jeg flytter en dag? - Gud ved, hvad der er godt for mig og min familie. Jeg har mange drømme - og dem lægger jeg i Guds hånd. Mine forældre lever stadig, og jeg besøger dem ofte. Men jeg snakker ikke mere om min barndom. I 21 år har jeg levet i dette hjem som barn og ung; og nu er jeg medarbejder i et hjem, som har taget imod mig og accepteret mig, også selvom jeg som ung har gjort meget forkert. De har altid favnet mig og hjulpet mig.

red VL

Støt kirkens børnearbejde i Brasilien. Bliv sponsor for 100 kr. pr. md. i „Operation Solstråle“: Kontakt Inge L. Nielsen - tlf 39 61 06 31

„Den rummelig kirke“

Tidsskriftet Budskabet, som udgives af Luthersk Missionsforening, bringer i nr. 5/2006 en meget læseværdig analyse af de nordiske folkekirker. - Vi klipper til eftertanke fra artiklen som er skrevet af pastor Jan Bygstad fra Det Evang. Luth. Kirkesamfund i Norge.

Evangeliet og kirken

Evangeliet er ikke et budskab om den tolerante Gud, men om syndernes forladelse for Jesu skyld.

Den forvrænging af det hellige evangelium, som har fundet sted indenfor folkekirkerne de sidste årtier, rammer lige ind i kernen på de vigtigste områder af Skriften og evangelisk luthersk tro:

For det første hører man ofte, at ordet om retfærdiggørelse af tro - som er „den artikel kirken står og falder med“ forvrænges til at blive det, som Dietrich Bonhoeffer kaldte „billig nåde“. Nådens ord om frelsen uden gerninger, for intet, bruges som begrundelse for at hævde en frihed for det gamle menneske og som våben mod De ti bud...

Når biskopper og præster i folkekirken tillader en sådan vranglære, vildfører de mennesker, lukker himlen for fortabte syndere og er selv på vej til fortabelsen..... De river den kristne kirke ned

Gudsbilledet og kirken

For det andet handler det her om et gudsbillede, som er radikalt anderledes end det Bibelen lærer os. Guds hellighed er væk, og derfor afviser de Guds lov og fornægter sandheden om livets to udgange.

Med dette har vi peget på, at den moderne folkekirkeideologi hænger sammen med en anden kristendomsforståelse... Den åbne og rummelige folkekirke betinger en åben og rummelig Gud...

Det er i denne sammenhæng afgørende at være klar over, at kirketænkningen altid hænger sammen med gudsforståelsen. Jeg vover derfor den påstand, at folkekirkeideologien... faktisk repræsenterer en anden religion end den bibelske, og forkynder en anden Gud end Bibelens Gud.

Sammenligner man Luthers indholdsbestemmelse af den sande kirke med det, som er dagens kirkelige virkelighed i de skandinaviske lande, er det vanskeligt at finde anden konklusion end, at de skandinaviske kirker bærer løgnekirkens kendetegn.

Troen og kirken

Guds folk stilles overfor dette i en alvorlig situation. Er det tilstrækkeligt bare at lade være med at gå i kirke der, hvor der er vranglærende præster? Eller burde man også tage konsekvenserne af den dybt alvorlige, åndelige krise folkekirken står i?

For de Guds folk, som stadig er medlemmer i folkekirken er det også vigtigt at være opmærksomme på den åndelige fare, som kan have den smitteeffekt, som vranglære og tidsånd er præget af i folkekirken... Guds ord bliver „uklart“, hvad man tror bliver et „tolkningsspørgsmål, og den dyrebare sandhed, som frelsen hviler på, forsvinder i en tåge af mennesketanker og meninger.

Derfor lyder der et råb til os fra Skriftens Herre: „Se til, at ingen fører jer vild!“ (Matt 24,4).

ref. VL

Kirkeindvielse 3. dec. i Århus

Gratia menighed i Århus har på sit menighedsmøde den 28. september fastsat dato for kirkeindvielsen til 1. søndag i advent, den 3. december 2006 kl. 11.

Århus menighed kalder på menighederne i Løsning, København og på Langeland og beder dem hjælpe med at indvie den nye kirkebygning i Århus.

Desuden inviterer menigheden venner i og udenfor Danmark, som har støttet og båret byggeprojektet med forbøn, praktisk arbejde og med gaver.

Velkommen til kirkeindvielse!

Beslutningen om at bygge kirken blev truffet i december 2004.
Arbejdet gik i gang i maj 2005. Håndværkerne afleverede kirken i marts 2006.
Menighedens eget arbejde med indretning og anlæg af P-plads m.m. har stået på siden januar og forventes færdigt i november. Menigheden havde forventet at være klar i april med kirkeindvielse, men blev forsinket af forskellige grunde. *Efter halvandet år er vi klar til kirkeindvielse af den nye Gratiakirke i Århus.*

Program for kirkeindvielsen den 3. december
Gudstjeneste kl. 11 med kirkeindvielse.
Bespisning og kaffebord. Hilsener. Afslutningsandagt.

Praktiske oplysninger: For deltagere, som kommer langvejs fra, arrangerer menigheden gerne overnatning privat eller formidler værelse på et hotel efter aftale. *Tilmelding* til Gratiakirken, Skejbygårdsvej 23, 8240 Risskov.
Nærmere oplysninger hos indvielsesudvalget v. Carsten Nielsen 86 21 31 37 eller hos menighedens præst tlf. 75 65 16 60. E-mail: gratia@vivit.dk.

Retur-adresse: Luthersk Kirkes Ekspedition, Postparken 58,2, 2770 Kastrup

Gudstjenester

ØERNE

Pastor Vagn Lyrstrand

København, Martinskirken, Martinsvej 4
Søndag 5. nov. kl. 10 m. nadver
Søndag 12. nov. kl. 10 m. nadver
Præd: Asbjørn Hjorthaug, Norge
Kirkefest med frokost
Søndag 19. nov. kl. 16.30
Søndag 26. nov. kl. 10 „Gæstedag"
1. advent 3. dec. - ingen (se Århus)
2. advent 10. dec. kl. 10 m. nadver
3. advent 17. dec. kl. 16.30
Juleaften 24. dec. kl. 15
Juledag 25. dec. kl. 10 m. nadver
2. Juledag 26. dec. ingen
Fredag 29. dec. julefest

Langeland, Lohals Kirke, Østergade 34
Søndag 5. nov. kl. 16 m. nadver
Søndag 12. nov. - ingen gudst
Søndag 19. nov. kl. 10.30 m. nadver
Søndag 26. nov. kl. 15 „Skallen"
Møllergade 99, Svendborg
1. advent 3. dec. - ingen (se Århus)
2. advent 10. dec. kl. 16
Fredag 15. dec. adventsfest
3. advent 17. dec. kl. 10.30 m. nadver
Juleaften 24. dec. ingen
Juledag 25. dec. ingen
2. Juledag 26. dec. kl. 10.30 m. nadv.

JYLLAND

Pastor Leif G. Jensen

Løsning, Vinkelvej
Søndag 5. nov. kl. 14
Søndag 12. nov. kl. 10 m. nadver
Søndag 19. nov. kl. 14
Søndag 26. nov. kl. 10 m. nadver
1. advent 3. dec. ingen (se Århus)
2. advent 10. dec. kl. 10 m. nadver
3. advent 17. dec. kl. 14
Juleaften 24. dec. kl. 14
Juledag 25. dec. kl. 14 m. nadver
2. Juledag 26. dec. kl. 10

Århus, Gratia, Skejbygårdsvej 23
Søndag 5. nov. kl. 10 m. nadver
Søndag 12. nov. kl. 16 m. nadver
Søndag 19. nov. kl. 10 m. nadver
Søndag 26. nov. kl. 16
1. advent 3. dec. kl. 11 Kirkeindvielse
NB. Bemærk tidspunktet.
Se nærmere inde i bladet!
2. advent 10. dec. kl. 16
3. advent 17. dec. kl. 10 m. nadver
Juleaften 24. dec. kl. 16
Juledag 25. dec. kl. 10 m. nadver
2. Juledag 26. dec. kl. 16

ADRESSER
Pastor Leif G. Jensen, Skejbygårdsvej 25, 8240 Risskov. Tlf. 7565 1660
Pastor Vagn Lyrstrand, Ålekistevej 157, 2720 Vanløse. Tlf. 3874 6661
Se Luthersk Kirke i farver på www.vivit.dk. - Skriv til os på: post@vivit.dk

ISSN 0905-7447